

Quedius subfuliginosus Britten (Col., Staph.), een nieuwe kortschildkever voor de Ned. Fauna

door

P. J. BRAKMAN

In 1943 splitste H. BRITTEN van *Quedius fuliginosus* Grav. een nieuwe soort af en beschreef deze in het tijdschrift North Western Naturalist 1943, p. 289, onder de naam *subfuliginosus*. Het genoemde tijdschrift is in ons land blijkbaar niet aanwezig en de nieuwe soort was mij dan ook alleen uit literatuuropgaven bekend, tot in 1948 G. FAGEL in Bull. et Ann. Soc. Ent. Belg. 84, p. 196—199, de beide soorten uitvoerig besprak en afbeeldingen van het genitaalapparaat der ♂♂ en de kop gaf. Uit dit artikel blijkt, dat in België beide soorten verbreid zijn en dat *subfuliginosus* de meest voorkomende is. Zij schijnen in hetzelfde biotoop voor te komen en worden dikwijls samen gevonden. Een onderzoek van mijn collectie leverde 4 exx. *subfuliginosus* op van Nieuw- en St. Joosland, Oostkapelle en Norg en 5 exx. *fuliginosus* van Nieuw- en St. Joosland en Oostkapelle. Ongetwijfeld zullen ook in ons land de twee soorten vrij algemeen verbreid blijken te zijn. Zij laten zich als volgt onderscheiden :

Kop langer, op de bovenzijde weinig gewelfd, naar de basis minder versmald. Ogen tamelijk vlak gewelfd. Sprieten langer, eenkleurig roodbruin. Dekschilden iets grover bestippeld. Gemiddeld iets groter dan *subfuliginosus* *fuliginosus* Grav.

Kop duidelijk korter, op de bovenzijde gewelfd, naar de basis sterker versmald. Ogen sterker gewelfd. Sprieten iets korter, donkerder van kleur, de basale leedjes op de bovenzijde donker gevlekt. Bestippeling der dekschilden fijner. Gemiddeld iets kleiner *subfuliginosus* Britt.

Het genitaalapparaat der ♂♂ vertoont bij de twee soorten duidelijke verschillen. Bij *subf.* is de aedeagus breder aan de basis en smaller aan de apex. De parameer is in het midden ingeknepen en steekt aan het uiteinde iets boven de aedeagus uit, de granulatie aan de binnenzijde is anders gerangschikt dan bij *ful.* Bij laatstgenoemde soort is de aedeagus aan de basis smaller en aan de top breder. De parameer is in het midden niet versmald en steekt niet boven de aedeagus uit.

Daar determinatie zonder gebruik te maken van de genitaalverschillen zeer goed mogelijk is, verwijs ik voor de afbeeldingen naar het artikel van FAGEL.

Nieuw- en St. Joosland, Februari 1952.

Verzoek van het Bestuur. Door onverwacht grote toename van het aantal nieuwe leden en ruilrelaties is onze voorraad van **deel XIII der Entomologische Berichten** zodanig geslonken, dat wij een nijpend tekort hebben. Het Bestuur verzoekt daarom degenen, die deel XIII (eventueel ook losse nummers, behalve dan 317 en 318) bezitten en daaraan wellicht niet bijzonder behoefte hebben, dit weer aan de Vereniging te willen afstaan tegen een vergoeding van 25 cts per nummer. Voor de te betonen medewerking spreekt het Bestuur bij voorbaat zijn dank uit.

Haarlem, April 1952.

G. L. VAN EYNDHOVEN, Secretaris.